

Jutjat Social núm. 02 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, 2ª planta, edifici S - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 938874541
Fax: 938844921
A/e: social2.barcelona@xij.gencat.cat

Seguretat social en matèria de prestacions 266/2019 A

Matèria: Prestacions

Entitat bancària: **Banc de Santander**
Per a ingressos en caixa, concepte: 5202000000026619
Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274
Beneficiari: Jutjat Social núm. 02 de Barcelona
Concepte: 5202000000026619

Part demandant/executant [REDACTED]
Advocat/ada: Alberto Javier Perez Morte
Graduat/ada social:

Part demandada/executada: INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS)
Advocat/ada:
Graduat/ada social:

SENTÈNCIA NÚM. 23/2021

Magistrat: [REDACTED]

Barcelona, nou de febrer de dos mil vint-i-u.

Vistos pel Magistrat-Jutge del Jutjat del Social núm. 2 de Barcelona, l'Il·lm. [REDACTED] [REDACTED] les presents actuacions procediment núm. 266/19, seguides entre les parts identificades a l'encapçalament d'aquesta resolució, sobre Incapacitat Permanent.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- El dia 22/03/19 es va presentar demanda davant el Jutjat Degà de Barcelona per la part actora la qual es fonamentava en els fets que es descriuen detalladament i es sol·licitava que es dictés sentència que declarés a la part demandant en situació d'incapacitat permanent en el grau que consta en l'escrit presentat.

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va citar a les parts per celebrar l'acte del judici pel dia 17 de novembre de 2020; en aquesta data van comparèixer les parts identificades davant la Lletrada de l'Administració de Justícia. Obert l'acte, la part demandant es va ratificar en l'escrit de demanda i la demandada es va oposar en els termes que consten a l'acta aixecada; en fase probatòria es van practicar les proves proposades per les parts, consistents en documental i pericial, amb el resultat que consta a la dita acta; en conclusions les parts van reiterar les seves peticions.

Com a diligència final es va requerir a l'INSS per a que aportés la base reguladora de la prestació reclamada.

3r.- En la tramitació del judici s'han observat totes les normes processals aplicables al cas.

FETS PROVATS

PRIMER.- La Sra. [REDACTED], amb D.N.I. núm. [REDACTED] amb núm. afiliació a la S. S. [REDACTED] data de naixement [REDACTED], es trobava d'alta en el Règim General com a conseqüència de la seva activitat com conserge de finca urbana.

SEGON.- Per resolució de 18/12/90 la Direcció provincial de l'INSS a Almeria va declarar a la interessada en situació d'incapacitat permanent total per a professió d'agrícola per compte aliena, estant integrada en aquell moment en el règim especial agrari, amb dret a percebre una prestació que en l'actualitat ascendeix a 274,72 euros. Les patologies que varen donar lloc a aquesta declaració foren: "cistoadenoma papilar de ovario tipo bordeline estadio III, habiéndose tratado con histerectomía total con anexectomía bilateral y omentectomía con posterior pauta de quimioterapia de 6 meses, y secuela de debilidad en la pared abdominal"

TERCER.- Presentada sol·licitud de reconeixement d'incapacitat permanent absoluta en Règim General, l'INSS va tramitar la petició pel procediment de revisió de grau d'incapacitat. L'Institut Català d'Avaluació Mèdica va emetre el seu preceptiu informe en data 20/11/2019 proposant la no qualificació d'incapacitat permanent, assenyalant com lesions les següents: "trastorno distímico de grado moderado sin limitaciones psicofuncionales en la actualidad. Cefalea migrañosa en tratamiento con infiltraciones de toxina botulínica. Fibromialgia, fatiga crónica no especificada actualmente. Funcionalismo conservado". La Comissió d'Avaluació d'Incapacitats va proposar la denegació de la incapacitat permanent i aquesta proposta va ser acceptada pel director provincial del citat òrgan gestor, que en resolució de data 18/12/18 va declarar no revisar el grau d'incapacitat. Presentada reclamació administrativa prèvia, va ser desestimada per resolució de data 11/03/19.

QUART.- La base reguladora de la prestació reclamada, pel cas de declarar-se una incapacitat permanent absoluta en règim general, és de 1062,17 euros mensuals.

CINQUÈ.- Les lesions que presenta la part demandant són les següents:

- Trastorn depressiu major, moderat i recurrent. (Foli 163)
- Fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica severes. (Folis 165 a 168)
- Migranyes cròniques, amb 7-10 crisis mensuals moderades o severes. (Folis 169 i 170)

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Mitjans de prova que s'han tingut en compte per a la constatació dels fets declarats provats i objecte del debat.

En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal, hem de posar de manifest que els fets provats que s'acaben d'exposar resulten de l'expedient administratiu, llevat dels que descriuen el quadre clínic actual i limitacions funcionals. Efectivament, per establir-les s'han valorat els diferents informes mèdics que consten a les actuacions, tant els que ha aportat la part demandant com prova documental, com la prova pericial practicada a l'acte del judici.

La qüestió controvertida en aquest litigi és la valoració de les lesions que afecten a la part actora en relació amb la seva capacitat laboral. També es discuteix si ens trobem davant d'un procediment de declaració d'incapacitat permanent o d'un procediment de revisió del grau d'incapacitat ja declarada.

SEGON.- Compatibilitat de prestacions.

Les parts discuteixen si ens trobem davant d'un procés d'incapacitat inicial o d'una revisió del grau d'incapacitat prèviament declarat, doncs l'actora te reconeguda una incapacitat permanent total per a la professió d'agrícola per compte aliè obtingut quan estava donada d'alta en el règim especial agrari de la Seguretat Social, l'any 1990.

L'INSS ha tractat l'expedient d'incapacitat com si es tractés d'una revisió de grau, oposant-se a aquest tractament la part actora, que defensa la compatibilitat de les prestacions.

S'ha de donar la raó a la part actora. La demandant es troba enquadrada en el règim general de la Seguretat Social, i l'entitat pública no posa en dubte la concurrència dels requisits temporals per a gaudir de prestacions en aquest règim. D'altra banda, les patologies al·legades per a sol·licitar el reconeixement d'incapacitat permanent absoluta son diferents a les que varen donar lloc al reconeixement d'una IPT en el règim agrari, de manera que no pot sostenir-se que ens trobem davant el mateix quadre seqüelar.

Sobre la compatibilitat de prestacions la STSJC de 13/02/18, amb cita jurisprudencial del Tribunal Suprem, manifesta: "*La cuestión relativa a la "compatibilidad" entre pensiones de distinto Régimen ha sido ya abordada y resuelta por la STS de 14 de Julio de 2014 según la cual son "compatibles dos pensiones de incapacidad permanente en dos regímenes distintos de nuestro Sistema de Seguridad Social cuando ha existido sucesión en actividades laborales que dieron lugar al alta en dos regímenes diferentes de la Seguridad Social cuando el beneficiario reúne los requisitos legales exigidos en cada uno de ellos y con independencia de que se tengan en cuenta para la agravación dolencias ya valoradas en la incapacidad permanente declarada en el otro Régimen" (conclusión que se sustenta, entre otras, en las Sentencias del mismo Órgano Judicial de 15 Marzo de 1996 , 11 de Mayo , 15 de Julio y 22 de Noviembre de 2010 o 20 Enero de 2011)*.

(...) Como bien dice la sentencia de contraste aplicar (avanza el Alto Tribunal en su razonamiento), el art. 122 de la LGSS no prohíbe la compatibilidad de pensiones en distintos regímenes sino únicamente dentro del propio Régimen General. Y lo mismo sucede con las normas reguladoras de los diversos regímenes especiales " (artículo 19 del Decreto 2123/1971, de 23 de julio, que regula el Régimen Especial Agrario y 47 del Decreto 3772/1972, de 23 de diciembre , que aprueba el Reglamento General del Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social).

De ahí que esta Sala IV se haya venido pronunciando en múltiples ocasiones a favor de la compatibilidad de pensiones de incapacidad permanente generadas en distintos regímenes, como puede observarse en las STS de 29-12-1992, R. 128/92 , 20-1-1993, R. 1729/91 , y 15-3-1996, R. 1316/1995 , entre otras"; recuerda que "Los criterios generales sobre los que se asienta esta doctrina, tal como hizo nuestra precitada sentencia de 15-7-2010 , pueden resumirse así: "a) Los preceptos sobre

incompatibilidad de pensiones son normas internas de cada régimen.- b) La incompatibilidad se rige por el principio de que la pérdida de una renta profesional no puede protegerse a la vez con la percepción de dos prestaciones que tengan la misma finalidad de sustitución (así lo recuerda la STS de 5.2.2008 - rcud. 462/2007).- c) En caso de concurrencia de pensiones, lo "jurídicamente correcto" en tal supuesto es reconocer "la nueva pensión", ya que así se permite que el asegurado "ejercite el derecho de opción que le atribuye el art. 122 de la LGSS " (STS de 18.12.2002 -rcud. 173/2002).- d) La misma naturaleza contributiva del sistema "determina que unas mismas cotizaciones no den origen a un número indefinido de prestaciones que puedan percibirse simultáneamente, pero al propio tiempo se establece el modo en que las mismas pueden ser aprovechadas, así, en la Disposición Adicional 38ª LGSS " (STS de 10.5.2006 -rcud. 4521/2004)"; concluyendo que "En suma, en el presente caso, al igual que en nuestro referido precedente, "se trata de la concurrencia de dos pensiones de incapacidad permanente total generadas en regímenes distintos, como consecuencia de cotizaciones no simultáneas y suficientes en cada uno de ellos para lucrarlas, por lo que no le son aplicables ni el art. 122 LGSS antes mencionado, ni la Disp. Ad . 38ª del mismo texto legal , en tanto que se refiere a la pluriactividad, cuestión ajena a este litigio".

Per l'exposat, s'ha de reconèixer la compatibilitat entre la prestació avui reclamada i la reconeguda l'any 1990, avaluant la nova situació seqüelar de forma independent de la que va donar lloc a la IPT en aquell any.

TERCER.- Incapacitat Permanent Absoluta per a qualsevol tipus de treball.

L'article 194.5 del Reial Decret Legislatiu 8/2015 de 30 d'octubre, que aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, segons la redacció de la Disposició transitòria 26a de la mateixa norma,, determina que s'entendrà per incapacitat permanent absoluta per a tot treball com la situació de qui presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus que l'inhabilitin per complet per a tota professió o ofici. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que l'absència d'habilitat s'interpreta com la pèrdua de l'aptitud psicofísica necessària per a poder desenvolupar una professió en condicions de rendibilitat empresarial, i, per tant, més que atendre a les lesions, hem d'atendre a les limitacions que les mateixes representin amb vista al desenvolupament de qualsevol activitat laboral amb professionalitat i amb unes exigències mínimes de continuïtat, eficàcia i rendiment.

QUART.- Valoració de les lesions de la part actora en relació amb l'exercici de qualsevol activitat laboral.

L'anàlisi de la prova practicada, i fonamentalment els informes mèdics emesos per l'Hospital de Viladecans, comporten l'estimació de la demanda degut a la síndrome de fatiga crònica i la fibromiàlgia que pateix la demandant.

Es pot definir la síndrome de fatiga crònica com una afecció de cansament o esgotament fort i perllongat (fatiga), caracteritzat per una falta de forces o fatiga accentuada que es perllonga en el temps i que interfereix en les activitats quotidianes de la persona, que no s'alleuja amb el descans i no està causat en forma directa per altres malalties, fins i tot que el grau de cansament ha de ser prou fort com per a disminuir en un 50% la capacitat de la persona per a participar en les activitats diàries.

La sentència del TSJ Catalunya de 12 de setembre de 2016 analitza aquesta patologia en els següents termes: “*En relación a la limitación funcional, el SFC ha sido clasificada médicamente en los siguientes grados:*

GRADO I: el enfermo presenta fatiga ocasional u oscilante, sin limitación significativa (< 50%) en la actividad laboral y en las actividades de vida cotidiana (AVC)

GRADO II: presencia de fatiga persistente, oscilante pero sin mejora, con marcada repercusión (> 50%) en la actividad laboral y también en los AVC.

GRADO III: fatiga marcada que no permite ni ocasionalmente hacer ningún tipo de actividad laboral y que limita en más de un 80% la autonomía y las AVC.

GRADO IV: fatiga extrema que precisa la ayuda de otras personas para las actividades personales básicas y que imposibilita la autonomía y las AVC.

En función de tal clasificación, esta Sala ya ha dicho, entre otras en STSJ Catalunya del 26 de Julio del 2011 (ROJ: STSJ CAT 8237/2011)Recurso: 6070/2010 , que para que el Síndrome de Fatiga Crónica sea tributario de una incapacidad permanente que ha de ser severo y comportar sintomatología intensa y acusada con virtualidad incapacitante (STSJ Catalunya 3 noviembre de 2010, Rec 1163/2010), siendo que se suele declarar en situación de incapacidad permanente absoluta a las personas que sufren el SFC en grado III o IV, ya que se trata de un diagnóstico que comporta la constatación de una limitación tan grave de la capacidad de esfuerzo que impide a quien la sufre cualquier trabajo, ya que no puede realizar esfuerzos elementales, lo cual equivale a valorar que no pueda desarrollar un trabajo con un mínimo de eficacia y responsabilidad. Así, las SSTSJ Catalunya de 24-10-07 , 27-03-07 , 6-02-2007 , 2-02-07 , y más recientemente en STSJ Catalunya de 4 de noviembre de 2010, Recurso 1074/2010 . Así mismo, respecto de SFC grado III, esta Sala tiene dicho que hoy por hoy comporta, mientras no haya un tratamiento paliativo, una incapacidad permanente absoluta, ya que se trata de un diagnóstico de enfermedad crónica, muy incapacitante y a pesar de las técnicas paliativas, no existe una perspectiva de curación, sin perjuicio de la revisión de grado que contempla el art. 143 LGSS (Vid STSJ Catalunya 8 de octubre de 2010, Recurso 7883/2009)”

En el present cas no hi ha dubte del diagnòstic de la malaltia, ja que el propi ICAM ha establert i reconegut que la pateix; ara bé, la discrepància rau en la valoració de les limitacions funcionals que pateix com a conseqüència de la seva malaltia. Si s'ha diagnosticat una síndrome de fatiga crònica, és evident que procedeix qualificar i valorar el nivell d'intensitat –com es fa en altres casos amb al fibromiàlgia-, i per això hem de tenir en compte els informes mèdics de la sanitat pública, com en aquest cas és l'Hospital de Viladecans, en els que el servei de reumatologia diu que el grau d'afectació és sever, el que comporta la impossibilitat de desenvolupar qualsevol feina d'una manera diligent, eficaç i responsable, i més quan s'uneix a aquesta patologia la resta de lesions que s'expressen en el fet provat cinquè d'aquesta resolució, en particular en quant a la fibromiàlgia també severa i les migranyes cròniques amb una freqüència de 7 a 10 crisis moderades o severes al mes.

QUART.- Data d'efectes i quantia de la pensió.

La quantia econòmica de la pensió per incapacitat permanent en el grau sol·licitat per causa de malaltia comuna es determina de conformitat amb el que estableixen els articles 196 i 197 de la Llei General de la Seguretat Social, i 15 de l'Ordre de 15.04.69. En concret, i pel que fa a la incapacitat permanent absoluta, el 100 % de la base reguladora de 1.062,17 euros mensuals.

Per altra banda, els efectes jurídics de la incapacitat que es declara es fixen en el dia del dictamen del ICAM, és a dir, el 19/12/18.

SISÈ.- Recurs.

La sentència d'aquest Jutjat resolent litigis en la qual s'ha discutit el grau d'invalidesa pot ser recorreguda en suplicació davant la seu de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (art. 191.3.c de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social).

Vistos els preceptes citats i altres de general aplicació,

DECISIÓ

Que estimo la demanda presentada per la Sra. [REDACTED], contra INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL, i declaro a la part actora en situació d'**Incapacitat Permanent Absoluta per a tot tipus de treball**, derivada de malaltia comuna, i en conseqüència condemno a l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL que aboní a la part demandant una pensió vitalícia equivalent al 100% de la seva base reguladora de 1.062,17 euros mensuals, catorze vegades a l'any, i amb efectes jurídics des del dia 19/12/18, essent compatible aquesta prestació amb la que es percebia per la incapacitat permanent total lucrada en el règim especial agrari.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu saber que es pot recórrer davant la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposant recurs de suplicació, que s'haurà d'anunciar davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la present decisió, sent indispensable que en el moment de l'anunci acrediti la part que no ostenti el caràcter de treballador haver consignat l'import íntegre de la condemna en el compte assenyalat en l'encapçalament d'aquesta resolució. Tingueu en compte allò que estableix la Llei 10/2012, de 20 de novembre, de Taxes l'àmbit de l'Administració de Justícia.

Estan exceptuats de fer aquests ingressos les Entitats Públiques, qui ja tinguin expressament reconegut el benefici de justícia gratuïta o litiguessin en raó a la seva condició de treballador o beneficiari del règim públic de la seguretat social (o com successors seus), encara que si la recurrent fos una Entitat Gestora i hagués estat condemnada a l'abonament d'una prestació de seguretat social de pagament periòdic, a l'anunci del recurs haurà d'acompanyar certificació acreditativa que comença l'abonament de la mateixa i que ho prosseguirà puntualment mentre duri la seva tramitació.

Així ho pronuncia, ho mana i signa, l'Il·lm. Sr. Jordi Sánchez Papaceit, Magistrat-Jutge titular del Jutjat de lo social nº 2 de Barcelona.

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumpes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i únicament per al compliment de la tasca que té encomanada, i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials, que l'ús que se'n pugui fer ha de quedar circumscrit a l'àmbit del procés, que se'n prohibeix la transmissió o comunicació per qualsevol mitjà o procediment i que s'han de tractar exclusivament per a finalitats pròpies de l'Administració de justícia, sens perjudici de les responsabilitats civils i penals establertes per al cas que se'n faci un ús il·legítim (Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell i Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals).

INFORMACIÓ PER ALS USUARIS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

D'acord amb el que disposa l'Ordre JUS/394/2020, dictada com a conseqüència de la situació sobrevinguda arran de la **COVID-19**:

- L'atenció al públic en qualsevol seu judicial o de la fiscalia s'ha de fer per via telefònica o a través del correu electrònic habilitat a aquest efecte, ambdós detallats més amunt, i en tot cas, s'ha d'ajustar al que estableix la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.
- En els casos en què sigui imprescindible acudir a la seu judicial o de la fiscalia, cal obtenir prèviament la cita corresponent.
- Els usuaris que accedeixin a l'edifici judicial amb cita prèvia han de fer servir mascaretes pròpies i utilitzar el gel desinfectant a les mans.

